

Manufaktur
bedst og billigst.
F. C. Dahl,
Frederiksborggade 31.

sten ved Jernbanevæsen, Telegraf- og Postvæsen skal bestrides i Tilfælde af Mobilisering. Ved Landbrug, Haandværk og Handel kunde der mulig blive Brug for Arbejdskraft, men de fleste Kvinder, der kunde tænkes at yde saadant Arbejde, vil formentlig paa Forhaand være optagne af Arbejde, eller man vil i Tilfælde af Arbejdsstandsning lettest kunne komme i Forbindelse med dem gennem de paa-gældende Fagforeninger. En almindelig Registrering af den Art, der paa-tænkes af Dansk Kvindesamfund, vil da vanskelig faa større praktisk Betydning.

Det tilføjes imidlertid, „at under de nuværende Forhold er det jo saaledes, at mange værnepligtige indkaldes til periodisk Militærtjeneste, hvorved de kan lide betydelige Tab i deres Erhvervsvirksomhed, og desuden viser der sig i de Egne, hvor der er mere langvarig Indkvartering, Vanskelighed med at skaffe kvindeligt Tyende. Hvis der da blandt de Kvinder, som ikke er optagne af Arbejde, maatte findes en Del, der vilde være villige til at yde Hjælp ved at erstatte Indkaldte i deres Arbejde eller ved at træde hjælpende til i Hjem, hvor der er Indkvartering, vilde dette være værdifuldt, om der maatte være nogen-somhelst Mulighed for en saadan Hjælp.“

D. K.s Fællesstyrelse lader herved den Anvisning, Regeringen har givet, komme til sine Medlemmers og øvrige Interesseredes Kundskab. Saafremt man rundt om i Landet tror der er Vilje og Evne til blandt danske Kvinder at træde hjælpende til allerede nu, da er D. K.s Fællesstyrelse villig til at iværksætte det fornødne Registreringsarbejde, og vi har ogsaa Regeringens Tilsagn om, at de fornødne Pengemidler hertil vil kunne bevilges.

Vil Kredsene snarest i Skrivelse til D. K.s Hovedkontor, Studiestræde 49, Kbhvn. K., udtale sig om, hvorvidt de anser det for gørligt at udrette et Arbejde i den her antydede Retning.

København, d. 3. April 1917.

Astrid Stampe-Feddersen,
Formand for Fællesstyrelsen.

Dame-Linned

til Fabrikationspris Nyt og smukt Udvalg. Prima Stof og Forarbejdning

Clara Jespersen,

Kronprinsensgade 10. Telefon Byen 2895 y.

Fra Borgerrepræsentationen.

Kommunalt Fødehjem.

(Fortsat).

Clara Welding:

Videre siger Jordemoderforeningen, at man ikke bør flytte Fødslerne bort fra Hjemmene til et Fødehjem, fordi man derved unddrager baade Hjemmene og Samfundet de „etiske Værdier“, som de paastaar Fødslerne tilfører Hjemmene. Hvis noget saa alvorligt som en Fjernelse af etiske Værdier virkelig skete ved, at der blev oprettet et Fødehjem, maatte det samme vel være Tilfældet ved Oprettelsen af Fødeklinikker, og saa burde man straks ved Lov forbyde disse. Men der er næppe nogen saadan Fare. Havde professionelle Interesser ikke spillet med ind, havde Jordemoderforeningen næppe taget Tonen saa højt. Det er rigtigt, at det kan være en Højtid i et Hjem, naar et lille Barn er født, men selve Fødselen med al dens Uro, Uhygge og Lidelse kan hverken tilføre Hjemmet eller Samfundet Højtidfølelse eller etiske Værdier.

Hun var ikke i Tvivl om, at Trangen til et Fødehjem er vokset og vil blive ved at vokse, jo mere man lærer, hvad virkelig god Barselpleje betyder for Helbredet. Hvorfor tror man ellers, at velstillede Mødre, som havde Raad til at have Sygeplejerske i deres Hjem, lader sig indlægge paa Fødeklinikker? Nej, Trangen er der, og den vil vokse, jo mere man lærer, at det at forebygge Sygdomme er langt bedre end at kurere bagefter. Forslaget tager Sigte paa de mange mindre bemidlede Kvinder. Det er dem, Forslagsstillerne gerne vilde komme til Hjælp, og de haabede meget, at Hjælpen ikke skulde lade vente længe paa sig, thi den tiltrænges haardt.

Forslagets Gennemførelse vil ganske sikkert koste Kommunen Penge, thi Fællestuepatienter koster altid Penge. Forslagsstillerne har, som udtalt af Fru Harbou Hoff, tænkt sig, at Patienterne paa Kommunens Fødehjem skulde ligge paa Fællestuer,

undtagen under selve Fødselen. Men for alle andre Sygdomstilfælde har man jo ment, at det var Kommunens Pligt at skaffe Hospitalsplads til dem, som ikke kunde faa den fornødne Pleje i Hjemmet; man er ikke der veget tilbage for Omkostningerne. Men overfor de normalt fødende Kvinder har man stillet sig afvisende. Tiden er formentlig nu inde til at tage denne Opgave op, saa vist som Hjemmet for en stor Del beror paa Moderen og hendes Sundhed.

Hun kunde ikke paa nærværende Tidspunkt tiltræde Fru Harbou Hoffs Ønske om, at der blev bygget et Fødehjem. Den Tid vil utvivlsomt komme, da man maa bygge, men foreløbig vil det være det heldigste at faa Sagen løst uden at bygge. Som Forholdene nu er med den store Bolignød, som dog først gør Krav paa at blive afhjulpen, og med Vanskelighederne ved at skaffe Byggematerialer og Knapheden paa Arbejdskraft, vilde Sagen, hvis man gik til at bygge, kun blive skudt ud i en fjern og uvis Fremtid. Hun skulde i saa Henseende blot nævne, at med den Sygeplejerskebygning paa Blegdamshospitalet,

Abonnement.

Undertegnede ønsker at abonnere paa
„Kvinden og Samfundet“ for 1917.

Navn

Adresse (tydelig)